

кото е Негова работа“. Има нѣща, които ние, като хора ще ги извършимъ, а има нѣща, които ще оставимъ на Бога да ги извърши. Кои нѣща? Запримѣрь, ти слѣдъ като умрѣшъ, кждѣ ще отидешъ? Какво казваше Христосъ? Слѣдъ като те обезчестятъ, слѣдъ като ти взематъ всичко, отгдѣ ще дойде славата ти? За това нѣщо, казва Христосъ, има кой да се погрижи. Туй е съгласно съ Христовото учение, защото на друго мѣсто Христосъ казва: „Не търсете слава отъ чловѣцитѣ, а отъ Бога“. Човѣшката слава лесно може да се взема, човѣшкото богатство лесно може да се вземе, но славата отъ Бога, животътъ отъ Бога, никой не може да го вземе.

Сега, при трѣ положение, всѣки трѣбва да има опитността на Божиата Любовь. Всѣки отъ васъ трѣбва да дойде въ съгласие, въ съприкосновение съ тази велика сѣщина. Тогава ще разбере, че човѣшката любовь е въ свръзка съ Божиата Любовь. Между Божиата и човѣшката любовь има такава връзка, каквато между една бомба и нейната запалка. Въ Божиата Любовь има сѣщитѣ резултати, каквито и въ бомбата, а човѣшката любовь е запалката на този вѣченъ животъ. Ако нѣма нищо, което може да порази връзката между Божиата и човѣшката любовь, човѣкъ естествено ще дойде до това положение, да познае Божиата Любовь, да познае вѣчния животъ. Неговото съзнание постоянно ще се развива. При това положение той ще мине отъ човѣшката любовь къмъ Божествената. Слѣдователно, човѣшката любовь е една стѣпка, която води къмъ Божиата Любовь, къмъ вѣчния животъ. Христосъ съзнаваше това и